

FUZÜLÎ DİVANI ŞERHİ

PROF. DR.
ALİ NİHAT TARLAN

**5) Ey dîl ki hecîr döymeyüp İstersen ol mehl
Şükret bu hâle yohsa gelür bir belâ sana**

(Ey gönül, sen ki ayrılığa dayanamayıp o ay gibi güzeli istiyorsun, hâle şükret, yoksa başma bîr belâ gelir.)

Ay, ışığını güneşten aldığı için mecazî güzele benzetiliyor. Çünkü her gül, Hakk'ın güzellikinden bir akıstır. Şair, ey gönül, sen mecazî güzelin ayrılmama dayanamayıp onun visâlini istiyorsun. Bu istiraba şükret çünkü mecazî güzele erişirsen Hakk'a vusulün şartı olan aşk istirabı sona erer. Sen hâlikî sevgiliye väsil olamazsan. Bu ise en büyük bir belâdır.

**6) Ey gül gamunda eşk ruh-i zerdüm etdi al
Bildürdi ola sûret-i hâlüm sabâ sana**

(Ey gül, senin aşkınnın derdiyle gözyaşı sarı yüzümü ala boyadı. Galiba, bahar rüzgârı benim ne hâlde olduğumu sana bildirdi.)

Âşikin sarı yüzünün kanlı gözyaşı ile al olması âşıklık nişanıdır. Şairin, sevgilisini güle benzetmesi şunun içindir. Gü'l-i rânâ adlı bir gül vardır. Buna "gül-i dü-rû" da derler. İki yüzlü gül demektir. Gü'l-i rânâ dışı kırmızı, içi sarı bir güldür. Âşikin sarı yüzü ile kanlı gözyaşının rengindedir. Binaenaleyh aşikin hâlini bahar rüzgârı güle bildirmiştir ki gül kırmızı ve sarı olmuştur. Gü'l kesret ve mecazî sevgilidir.

**7) Düşmez çü şâh kurbu Fuzûlî gedâlara
Ol şehden iltifât ne nisbet mana sana**

(Şah ile geda cem'iyet meratib-i silsilesinde en yüksek ve en alçak mer-tebede olanlardır. Mecazî veya hakiki sevgiliye şah denir. Çünkü şah büyük demektir. Asıl ma'nâsı budur. Ey Fuzûlî, gedalar, dilenciler padışah-lara yaklaşamaz. O şah sana ve bana hiç iltifat eder mi, ne münasebet.)

Kendisine yaklaşılamayacak olan büyük, yani idraki muhal olan büyük, vücut-ı mutlaktır, Hakk'tır.

20. GAZEL

**1) Şeb ki miftâh-ı meh-i nev ola gencîne-güsâ
Kila peymâne-i gerdûnu cevâhir-peymâ**

(Yeni ay anahtarının, hâzinesini açtığı gece, felek kadehini cevherlerle süsleye)

Yeni ay anahtara benzetiliyor. Cevherlerle dolu hâzinesini açıp yuvarlak ve dönen "kadeh gibi" felek kadehini cevherlerle, elmaslarla "yıldızlar" süsüyor.

Şair, bu gazeline bir gece tasviri ile başlıyor ve devam ediyor.

2) Gizleyüp çeşme-i horşîd suyun kûze-i çarh**Katre katre kila encüm reşehâtın peydâ**

*(Çerh destisi güneş pınarının suyunu gizleyip gece onu katre katre sizin-
ti hâlinde akıtıyor ve katre katre bu aydınlık yıldızları vücuda getiriyor.)*

Desti ma'nâsına gelen "kûze" ile pınar ma'nâsına gelen "göze" nin arası
sında garip bir benzerlik cinas vardır.

3) Lâle-reng ola şafakda felek-i mînâ-fâm**Daşra salmış gibi aks-i mey-i gül-gûn mînâ**

*(Mine renkli felek akşam kızılılığı ile lâle rengine bürünmüştür. "Ufuk" san-
ki şeffaf şarap sürahisi içindeki gül renkli şarabın rengini dışarıya ak-
settimiş.)*

4) Meh-i nev câmını devre getüre sâkî-i dehr**Encüm-i çarha sala neş'e-i te'sîr-i hevâ**

*(Kadehe benzeyen hilâlî dünya sâkisi devrettirmeye başlayıp, feleğin
yıldızlarına aşk neş'esine saldığı zaman.)*

5) Dutar olsam ne aceb mey eteğin dürd-sıfat**Eyleyüpdür nice toprağı bu iksîr talâ**

*(Ben de tortu gibi şarabın eteğine yapışsam hayret etmeyin. Zira bu ik-
sîr "toprağı altın yapan madde, simya" nice toprağı altın yapmıştır.)*

Fuzûlî bu beytte tasavvufa giriyor. Zîra şarap aşktır. Aşk ise topraktan
yaratılmış olan insanı en değerli bir maden hâline getirir.

6) Men hem ol rûh-fezâ râhi tökem sâgara kim**Nahl-i himmet reşehâtından ala neşv ü nemâ**

*(Ben de bu ruh artıran şarabı kadehe dökeyim ki, onun sizıntılarından
himmet fidanı feyz alıp gelişsin.)*

Buradaki şarap insanı masivadan tecrit eden aşk şarabıdır. Çünkü him-
met, Hakk'tan gayri her şeyden elini eteğini çekmek için lâzım gelen ruh
kudretidir. Himmetin yani masivadan tecridin timsali ise Hazret-i İsa'dır ki,
lâkabı "Ruhullah"tır. Bu beytte ruh ile himmet bir araya gelince altında
Hazret-i İsa mazmunu çıkar.

7) Câm devrinde Fuzûlî okuram mey vasfin**Âteş-i hîrmen-i gam Âb-i Hayât-ı hukemâ**

*(Ey Fuzûlî, kadehin etrafında şarabın vasfini okuyorum. Şarap, gam
harmanını yakan ateş, hakîmler için Âb-i Hayattır.)*